

Kultur

Konsertrecension: Kraftfullt jazzigt och unik improvisation på Disorder fest

UPPDATERAD 14:38 PUBLICERAD 14:13

Lisa Ullén och Anna Högberg med ensemble. Foto: Viktor Wallström/Rockfoto

Pianisten Lisa Ulléns och saxofonisten Anna Högbergs improvisationsverk ”! Step up a second ! – musik för elva musiker” får en unik världspremiär; myllrande, dynamiskt och kraftfullt.

Läs senare

4.

Konsert

Lisa Ullén och Anna Högberg med ensemble.

Scen: Disorder fest # 2, Fylkingen.

Inom den improvisationsbaserade musiken sker uruppföranden antingen ideligen eller i princip aldrig, beroende på hur man ser det. På just Fylkingen, länge en av stans ledande scener för alternativ musik och intermediakonst, faller det naturligtvis ändå

inom ramarna.

Men även om ett verk som uruppförs kan förväntas uppföras igen så känns världspremiären för Lisa Ulléns och Anna Högbergs ”! Step up a second ! – musik för elva musiker” i sanning unikt.

Det är ju en definitionsfråga, det där med improviserat kontra komponerat (skrivet). I grund och botten är det egentligen bara en tidsskillnad: hur långt innan något spelas har det bestämts hur det ska spelas?

[Läs mer: Lisa Ulléns explosiva musik på skiva](#)

I det här fallet finns också en viss hierarki, eftersom pianisten Ullén och saxofonisten Högberg på något vis måste ha instruerat de övriga nio. Å andra sidan innebär valet av dessa nio – bland dem Per Texas Johanson på klarinett, Anna Lund på trummor och Eva Lindal på fiol - i sig ett överlämnande av vad som komma skall.

I praktiken låter verket unikt – på flera sätt. Det är musik som uppenbarligen har en förutbestämd struktur, som inte minst gynnar detaljerna i det annars myllrande resultatet lite i stil med gammal jazz från New Orleans.

Men så bryter det av – mycket plötsligt. Enskilda klanger tar över, och kastar samtidigt effekten bakåt, tillbaka in i ensemblespelet. Det är en tacksam dynamik, men som ställer krav på den övergripande idén snarar än bara snille för stunden.

Ett fyrhändigt parti med Ullén och den rutinerade Sten Sandell styr upp en stringens, som också i sig sprider sin effekt. Kortare fraser låter mer hämtade ur partituret och har mindre betydelse för örat; det är rörelsen i stort som identifierar musiken och kopplar greppet om upplevelsen.

Ullén och Högberg lyckas kanske inte med allt men har naturligtvis ändå den kreativa rätten på sin sida. Ytterst är ”! Step up a second ! – musik för elva musiker” unikt av den enkla anledningen att det sker här och nu, under precis dessa omständigheter. Och uppenbarligen är det musik som får mig att tänka i de här banorna – eller tänka över huvud taget.

Utöver spänningen mellan improvisation och komposition hör jag ett verk som tycks handla om individ, kollektiv, övergripande kraft och ett totalt motstånd mot de former av kultur som mest bara passerar revy i ett samhälle där banala utrop alltmer ersätter samtal och eftertanke. Det får mer än gärna uppföras på nytt.

[Läs fler konsertrecensioner i DN.](#)